Rocznik 1930. Nr. 13.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go marca 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa. (ciąg dalszy.)
2. Dot. mianowania członka Kom. Wydziału Powiatowego.
3. Statut Związku Celowego dla utrzymania dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju.
4. Statut gminy Nowe Hajduki dot. uregulowania osobistej służby przy gaszeniu pożarów.
5. Dot. ustalenia stawki podatku budynkowego gminy Brzozowice.
6. Dot. niepobierania specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1929|30 w obowodzie gminy Świętochłowice.
7. Zarządzenie policyjne w sprawie tępienia szczurów.
8. Zarządzenie policyjne w sprawie tępienia szczurów.
9. Dot. zamknięcia ulic.
10. Przetarg na dostawę towarów kolonjalnych.
11. Komunikaty.
12. Inseraty.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

Załącznik Nr. 6 do rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 29. stycznia 1929 r. (poz. 305.)

Badanie co do włośni.

§ 1.

Badanie co do włośni wykonywa się zapomocą mikroskopu lub trychinoskopu (aparatu projekcyjnego).

§ 2.

Mikroskop jest odpowiedni do badania mięsa co do włośni, jeżeli umożliwia 30 — 40 krotne powiększenie, a także 100-krotne i odtwarza wyraźny i dokładny obraz badanego przedmiotu.

Trychinoskop nadaje się do badania mięsa co do włośni, jeżeli przy 70 - 80-krotnem powiększeniu wytwarza wyraźny i dokładny obraz świetlny badanego przedmiotu.

§ 3.

Oprócz mikroskopu lub trychinoskopu oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, o ile wykonywa badanie co do włośni, winni być zaopatrzeni w następujące narzędzia:

1) nóż do wycinania próbek,
2) małe zakrzywione nożyczki do wycinania preparatów z pobranych próbek,
3) ściskacze (kompresorja) do rozpłaszczania i badania wyciętych z próbek preparatów,
4) pincetkę i dwa szpikulce,
5) zakraplacz, kwas octowy i ług potasowy,
6) odpowiednią ilość kolejno numerowanych puszek do wkładania wyciętych próbek w wypadkach równoczesnego pobierania próbek od większej ilości świń, lub z większej ilości kawałków mięsa.

§ 4.

Do badania mięsa co do włośni należy pobrać próbki:

1) z całej świni:
a) z każdej nóżki przepony w pobliżu jej przejścia w część ścięgnistą — po jednej próbce wielkości orzecha laskowego lub

b) w braku jednej nóżki przepony, z pozostałej drugiej nóżki dwie próbki wielkości orzecha laskowego, w braku zaś oby dwóch nóżek przepony — 2 próbki wielkości orzecha laskowego — z części żebrowej przepony lub mięśni brzusznej;

2) z połowy świni — jak z całej świni;

3) z poszczególnych kawałków mięsa świeżego lub przyrządzonego (szynki, słoniny i t. p.) z różnych miejsc możliwie w pobliżu kości lub ścięgien po 3 próbki;

4) z kiełbas po cztery cienkie plasterki na każdy kilogram kiełbasy.

§ 5.

Oglądacz lub lekarz weterynaryjny winien pobierać próbki osobiście. W większych rzeźniach pobieranie próbek może być uskuteczniane przez inne osoby (skrawkarzy), które wykażą swe uzdolnienie zgodnie z przepisami § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575).

Przy równoczesnem pobieraniu próbek z większej ilości świń lub z większej ilości kawałków mięsa, próbka z każdej świni, lub z każdego kawałka mięsa winna być wkładana do oddzielnej puszki z wytłoczonym na niej numerem. Każda świnia lub każdy kawałek mięsa, z którego pobrano próbkę, winien być oznaczony numerem tej puszki, do której włożono pobraną próbkę.

§ 6.

Z pobranych próbek (§ 4) należy sporządzić preparaty:

1) z próbek pobranych z obydwóch nóżek przepony (§ 4 pkt. 1-a) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

2) z próbek pobranych tylko z jednej nóżki przepony (§ 4 pkt. 1-b) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

3) z próbek pobranych z mięśni przepony żebrowej lub z mięśni brzusznych (§ 4 pkt. 1-b) z każdej próbki po 14, razem 28 preparatów;

4) z próbek pobranych:

a) ze słoniny — z każdej próbki po 4, razem 12 preparatów;

b) z kawałków mięsa — z każdej próbki po 6, razem 18 preparatów;

5) z próbek (plasterków) pobranych z kiełbas, po wyciągnięciu szpikulcem włókien, odznaczających się bledszą barwą i delikatniejszą strukturą (mięso wieprzowe) — po 6 z każdej próbki, razem 24 preparaty.

§ 7.

W celu sporządzenia preparatów wycina się małemi zakrzywionemi nożyczkami z próbki kawałeczki wielkości ziarnka owsa w kierunku układu włókien mięsnych, umieszcza się je na poszczególnych polach dolnej szklanej płytki ściskacza, przykrywa górną płytką i rozpłaszcza zapomocą przykręcenia śrubek tak, aby można było przez preparat czytać zwykłe pismo drukowane.

Preparaty z mięsa suchego lub twardego należy przed umieszczeniem ich na dolnej płytce ściskacza włożyć na przeciąg 10 — 15 minut do ługu potasowego, rozcieńczonego mniej więcej podwójną ilością wody. Suche włókna rozdrabnia się zapomocą szpikulców.

§ 8.

Badanie mikroskopowe należy wykonać starannie, przesuwając powoli ściskacz i oglądając kolejno każdy preparat w kierunku układu włókien mięsa, przytem należy zwracać uwagę na torebki Mieschera i złogi wapienne, mając na względzie, że niekiedy w mięsie napotyka się motylicę, mątnik octowy, roztocze i młode robaczki płucne (oblicc), które przypadkowo mogą się dostać do próbek mięsa lub preparatów.

W razie wątpliwości należy podejrzany preparat zbadać przy silniejszem powiększeniu, w razie potrzeby pobrać nowe próbki i badać je w ten sposób aż do osiągnięcia pewnego wyniku. Ciemne i niewyraźne miejsca w preparacie należy rozjaśnić zapomocą kwasu octowego.

§ 9.

W wypadkach podejrzenia, że ośrodek (język, krtań płuca, przepona, wątroba), pochodzący z danej świni, został zamieniony, należy pobrać próbki ze wszystkich ośrodków, co do których zachodzi podejrzenie zamiany, i badać je w wyżej podany sposob aż do usunięcia wątpliwości.

§ 10.

Jeżeli oglądacz wykryje włośnie lub twory podobne do włośni, to winien wszystkie pobrane z podejrzanej świni lub mięsa próbki i wszystkie z nich sporządzone preparaty przesłać natychmiast właściwemu lekarzowi weterynaryjnemu, oznaczając dokładnie w preparatach podejrzane miejsca i podając nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza.

§ 11.

Lekarz weterynaryjny winien przesłane próbki i preparaty zbadać niezwłocznie i o wyniku badania zawiadomić natychmiast oglądacza i właściwą władzę gminną.

§ 12.

Przy badaniu zapomocą trychinoskopu należy również badać poszczególne preparaty wolno i starannie, przesuwając je kolejno w kierunku układu włókien mięsnych.

W razie wątpliwości należy podejrzane preparaty zbadać pod mikroskopem przy silniejszem powiększeniu i postępować dalej w sposób podany w § 10 załącznika niniejszego.

§ 13.

Na sporządzienie i badanie preparatów, nie licząc czasu potrzebnego do pobrania i rozmiękczenia próbek, należy zużyć co najmniej:

a) przy badaniu pod mikroskopem:

1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony — 10 minut,

2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych - 20 minut,

3) jednego kawałka mięsa — 12 minut,
4) jednego kawałka słoniny — 10 minut,
5) każdego kilograma kiełbasy — 15 minut;
b) przy badaniu zapomocą trychinoskopu:
1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony 6 minut,
2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych 12 minut,
3) jednego kawałka mięsa — 7 minut,
4) jednego kawałka słoniny — 6 minut,
5) każdego kilograma kiełbasy — 10 minut,

Ilość badań co do włośni, wykonanych przez jednego oglądacza w przeciągu jednej doby, nie powinna przekraczać:

1) przy badaniu pod mikroskopem:
36 całych lub połów świń, lub
30 kawałków mięsa, lub
36 kawałków słoniny, lub
25 kg kiełbasy;

2) przy badaniu zapomocą trychinoskopu:
60 całych lub połów świń, albo
55 kawałków mięsa, lub
60 kawałków słoniny, lub
40 kg kiełbasy.

W wyjątkowych wypadkach wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może w razie koniecznej potrzeby na pewien, ściśle określony, czas zezwolić na powiększenie wyżej podanych ilości dziennych badań do 20%.

§ 14.

Oglądacz, jak również lekarz weterynaryjny, wykonywający badanie co do włośni, winni prowadzić osobny dziennik według załączonego wzoru, w którym należy zapisać osobno każde badanie, a wynik badania stwierdzić własnoręcznym podpisem.

W rzeźniach, w których badanie co do włośni wykonywa kilka osób, może być prowadzony jeden wspólny dziennik, wynik badania jednak stwierdzić winna własnoręcznym podpisem osoba, która wykonała badanie.

W razie pobrania próbek przez skrawkarza (§ 5) wypełnienie rubryki 2-ej dziennika przez oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni, jest zbędne o ile nie zostaną stwierdzone włośnie.

Skrawkarz, pobierający próbki, winien prowadzić osobny dziennik, w którym zapisuje numer bieżący, datę, imię i nazwisko posiadacza, imię i nazwisko oglądacza, wykonywającego badanie co do włośni i wynik badania.

Dzienniki po zakończeniu roku winny być przechowywane w przeciągu następnych dwóch lat.

Wzór do zał. Nr. 6 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

(Str. 1).

DZIENNIK BADANIA CO DO WŁOŚNI

Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania oglądacza ....

lekarza weterynaryjnego ....

Obwód badania ....

Powiat ....

Województwo ....

rozpoczęto dn. .... 19...... r.

zakończono dn. .... 19...... r.

(Str. 2).

Nr. bieżący	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania posiadacza	Nr. Nr. pobranych próbek	dzień i godzina badania	wynik badania	dzien wysłania próbek i preparatów z podaniem nazwiska lekarza weterynaryjnego	podpis	uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8

2.

Dot: mianowania członka Komisarycznego Wydziału Powiatowego.

Pan Wojewoda Sląski reskryptem Sm. 3712/26 z dnia 11. marca 1930 r. zamianował na podstawie art. 5 rozporządzenia z dnia 17. czerwca 1922 r. w przedmiocie ustroju powiatowego Województwa Sląskiego (Dz. U. Sl. Nr. 1 poz. 3) Pana Maksa Brzoskę, kierownika biur w Wielkich Hajdukach, członkiem Komisarycznego Wydziału Powiatowego.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

3.

Statut

Związku Celowego dla utrzymania dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju.

§ 1.

Urzędy gminne w Szarleju i Brzozowicach łączą się na podstawie dobrowolnej umowy zgodnie z § 1 ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. (G. S. 115) w związek celowy.

§ 2.

Celem związku jest utrzymywanie dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju dla uczniów zatrudnionych stale w warsztatach handlowych i przemysłowych w tych gminach.

§ 3.

Związek nosi nazwę „Związek celowy dla utrzymywania dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju z siedzibą w Szarleju". Szkołą tą administruje Związek za pośrednictwem Rady Opiekuńczej tej szkoły (§ 10 statutu szkoły). Czynności kancelaryjne Związku wykonuje Zarząd Gminny w Szarleju.

§ 4.

Uchwały w sprawach dotyczących Związku przyjmuje Wydział Związku.

W skład Wydziału Związku wchodzą:

1) naczelnicy gmin wchodzących w skład Związku,

2) delegaci gmin wchodzących w skład Związku.

Delegatów do Wydziału Związku wybierają Rady gminne tych gmin, przyczem ilość delegatów zależna jest od liczby uczniów, obowiązanych do uczęszczania do dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysło

wych w Szarleju z terytorjum poszczególnych gmin według wykazu list uczniowskich z dnia 1 lipca każdego roku.

Delegatów wysyłają tylko te gminy, z których terytorjum obowiązanych jest do uczęszczania na naukę do dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju co najmniej 50 uczniów, i to 1 delegata za każde 50 uczniów ponad cyfrę zasadniczą.

Delegatami gmin do Wydziału Związkowego mogą być tylko osoby zdolne do piastowania godności radnego gminnego.

Delegaci wybierani są na przeciąg trzech lat. Po upływie trzech lat pełnią delegaci swe obowiązki aż do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybranych delegatów. Delegacja wygasa sama przez się w razie utraty przez delegata biernego prawa wyborczego do Rady gminnej.

§ 5.

Wydział Związkowy wybiera z pośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg 3 lat według przepisów normujących wybór naczelników gmin.

Urząd Wojewódzki wyznacza jednego z członków Wydziału Związkowego do pierwszego zwołania członków Wydziału, celem wyboru przewodniczącego. Zwołanie to winno nastąpić na piśmie.

§ 6.

Członkowie Wydziału Związkowego spełniają swe czynności honorowo. Przewodniczący jest uprawniony do żądania zwrotu wydatków gotówkowych powstałych z wykonania przez niego urzędu.

§ 7.

Wydział Związkowy zbiera się na posiedzeniu tyle razy, ile razy zostaje na posiedzenie przez przewodniczącego zaproszony. Zaproszenia z podaniem porządku dziennego winne być wysłane przez przewodniczącego co najmniej na 3 dni przed dniem posiedzenia.

Przewodniczący jest obowiązany zwołać posiedzenie Wydziału o ile tego zażąda co najmniej połowa członków Wydziału i poda porządek dzienny posiedzenia.

Uchwały Wydziału zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów roztrzyga głos przewodniczącego.

Zebranie Wydziału jest zdolne do podejmowania uchwał w razie obecności co najmniej 3/4 członków Wydziału i to tylko w sprawach, znajdujących się na porządku dziennym zebrania.

W razie niemożliwości powzięcia uchwały z powodu braku kompletu, następne zebranie Wydziału, na którego porządku dziennym była ponownie dana sprawa, jest uprawnione do podejmowania prawomocnych uchwał bez względu na liczbę obecnych.

§ 8.

Wydział Związkowy ma w sprawach związkowych prawa zastępstwa gminnego, przewodniczący prawo naczelnika gminy.

Przewodniczący Związku wykonuje uchwały Wydziału, zastępuję Związek na zewnątrz i podpisuje wszelką korespondencję w sprawach Związku.

Dokumenty, na podstawie których następuje zobowiązanie prawne wobec osób trzecich, i pełnomocnictwa podpisuje przewodniczący Wydziału Związku i jeden z członków Wydziału, wyznaczony do tego przez Wydział. Dokumenty takie i pełnomocnictwa winne być zaopatrzone pieczęcią Związku.

§ 9.

Wydatki, związane z utrzymaniem dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników handlowych i przemysłowych w Szarleju pokrywają członkowie Związku w stosunku liczby młodzieży, obowiązanej do uczęszczania do tej szkoły według stanu z dnia 1 lipca każdego roku kalendarzowego.

§ 10.

Gminy Związkowe wpłacają przypadającą na nich część wydatków do Kasy Związku. Wybór skarbnika Związku i ustalenia dla niego wynagrodzenia za te czynności należy do kompetencji Wydziału Związkowego.

§ 11.

Wydział Związkowy ustala i uchwala corocznie preliminarz budżetowy Związku. Preliminarz ten wymaga zatwierdzenia Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Oświecenia Publicznego).

Po upływie roku budżetowego przedkłada skarbnik sprawozdanie kasowe z dochodów i wydatków. Sprawozdanie winno być zbadane uprzednio przez przewodniczącego, przyjęte do wiadomości przez Wydział Związkowy, a zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki (Wydział Oświecenia Publicznego).

Dla rachunkowości Związku obowiązują wydane przez Urząd Wojewódzki przepisy rachunkowo-kasowe dla rachunkowości gminnej.

§ 12.

Zażalenie gmin dotyczące prawa używania urzadzeń Związku wzgl. pociągania ich do świadczeń pieniężnych nieobjętych preliminarzem budżetowym rozstrzyga przewodniczący.

Przeciw rozstrzygnięciu wolno żalącemu się wnieść sprzeciw w drodze postępowania sporno-administracyjnego.

Wniesienie zażalenia wzgl. sprzeciwu nie ma mocy wstrzymującej zarządzenie.

§ 13.

Powyższy statut jest ważny tak długo, jak długo Sląski Urząd Wojewódzki przyczyniać się będzie do utrzymania szkoły subwencją conajmniej 50% wydatków personalnych i rzeczowych szkoły z wyjątkiem wydatków na lokal, światło szkoły, które ponosi Zarząd Celowy.

Szarlej, dnia 14 listopada 1929 r.

Zarząd gminy

(—) Góra (—) Mutz (—) Szreter
Naczelnik gminy ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego

Rada gminna

(—) Glombica (—) Kołodziej (—) Baranowicz

Uchwała

Statut związku celowego dla utrzymania dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych w Szarleju, składającej się z gmin Szarlej i Brzozowice zatwierdza się na podstawie § 9 ustawy o związkach celowych z dnia 19 VII. 1911 r. (zb. ust. str. 115) z tem że § 13 statutu po słowach „na lokal" dodaje się słowa „opał i".

Swiętochłowice, dnia 1 marca 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej, dnia 19 marca 1930 r.

Naczelnik gminy

(—) Góra

4.

Statut

miejscowy dot. uregulowania osobistej służby przy gaszeniu pożarów w obwodzie gminy Nowe-Hajduki.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. (zb. ust. str. 233) i ustawy z dnia 21. grudnia 1904 r. dot. uprawnienia władz policyjnych do wydawania rozporządzeń w przedmiocie obowiązku przy pożarach (zb. ust. str. 291) wydaje się za zgodą Rady gminnej oraz Naczelnika Urzędu okręgowego na obwód gminy Nowe Hajduki następujący statut miejscowy:

§ 1.

Wszyscy do pracy zdolni mężczyźni od 18 do 50 roku życia są zobowiązani do udzielenia pomocy przy wybuchu pożaru w obwodzie gminy Nowe Hajduki, jak i do odbycia ćwiczeń i wypróbowania przyborów pożarnych. Zastępstwo w służbie pożarnej jest niedopuszczalne.

Od obowiązku udzielenia pomocy przy wybuchu pożaru zwolnieni są:

1. Wszyscy czynni urzędnicy państwowi, samorządowi, komunalni, duchowieństwo, nauczyciele, sługi kościelne, adwokaci, lekarze i aptekarze.
2. Wszyscy niezbędnie potrzebni maszyniści, dozorcy i strażnicy w fabrykach i budownictwie, oraz w kopalniach, robotnicy kopalniani przez czas zajęcia pod ziemią.
3. Przy głównych i pobocznych kolejach: urzędnicy policji kolejowej, bez względu na rodzaj ich stosunku służbowego, taksamo urzednicy parowozowi i dworcowi oraz maszyniści kolejowi.
4. Przy kolejach wąskotorowych: urzędnicy policji kolejowej oraz funkcjonarjusze i stale zatrudnieni robotnicy w służbie bezpieczeństwa kolei, konwoju i oprawy pociągów jak i w służbie dworcowej, oraz maszyniści w warsztatach ruchu i elektryfikacji.
5. Osoby obsługujące śluzy, mosty, wały ochronne, wywroty węglowe, ognie oświetlające, sygnały i elektrownie, maszyniści zakładów parowych i ogrzewalnych, personel dozorczy dworców i miejsc przeznaczonych pod budowę (werkmistrz, dozorca, strażnik) obsługa sikawek dworcowych oraz osoby, którym powierzono dozór lub strzeżenie budowisk i zakładów państwowych.
6. Osoby, które świadectwem lekarskiem udowodniły swą niezdolność do służby przy straży pożarnej, lub zdaniem urzędu gminnego i bez świadectwa lekarskiego są niezdatne do służby w straży pożarnej. (ociemniali, kulawi, kaleki i t. p.)

   Osób ułomnych, które mimo niezdatności do służby technicznej przy pożarach i na pogorzeliskach nadają się do służby w obrębie pogorzeliskach n. p. sprzątania, zamknięcia ulic, posuwania sikawek, napełnienia wodozbiorów itp. nie zwalnia się z obowiązku udzielenia pomocy przy pożarach.
7. Osoby, które pełniły służbę przynajmniej przez 15 lat bez przerwy w tutejszej, zatwierdzonej przez policję ochotniczej straży pożarnej jako czynni członkowie.
8. Osoby, które wpłacają do kasy gminnej składkę w wysokości 30,— złotych na lat 5 lub roczną składkę w wysokości 6,— zł. Składki zużywa się wyłącznie na cele straży pożarnej. Płacenie składek zwalnia od obowiązku gaszenia pożaru tylko wtenczas, jeżeli zapewniona jest wymagana ilość osób zobowiązanych do służby w przymusowej straży pożarnej.
9. Czynni lub wspierający członkowie miejscowej ochotniczej straży pożarnej, płacący towarzystwu wymienioną pod nr. 8. roczną składkę.

§ 2.

Osoby pozbawione praw obywatelskich lub znajdujące się pod dozorem policyjnym nie mogą być członkami straży pożarnej ani pełnić służby pożarnej.

§ 3.

Pożar gaszą z zasady: policyjnie uznana ochotnicza straż pożarna oraz członkowie przymusowej straży pożarnej.

§ 4.

Naczelnik gminy prowadzi ewidencję członków przymusowej straży pożarnej. Tą ewidencje wykłada się co rok do publicznego wglądu od 15 — 30 grudnia po uprzedniem ogłoszeniu wyłożenia w sposób w miejscu praktykowany.

Przeciw pociągnięciu do służby w przymusowej straży pożarnej przysługuje osobom w spisie zarejestrowanym środki prawne przewidziane w art. 38 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30)

§ 5.

Policyjnie uznane straże pożarne o organizacji wojskowej normują swoją służbę według regulaminów i instrukcji wydanych po myśli § 25 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. 9. 1906 r. (Gaz. Urz. Nr. 37 poz. 767)

§ 6.

Członków ochotniczej i przymusowej straży pożarnej zabezpiecza gmina od wypadków podczas służby, pożarów lub ćwiczeń.

§ 7.

O ile techniczna obsługa przyborów gaśniczych i ratunkowych nie jest zapewnioną po myśli § 5 przez ochotniczą straż pożarną, wtedy urząd gminny wyznacza na to z przymusowej straży pożarnej w dostatecznej liczbie drużyny i kierowników, którzy zostają wyszkolone w tych czynnościach i pełnią służbę przez najmniej dwa lata. Reszty drużyn dzieli się na oddziały. Dla każdego oddziału wyznacza się jednego przewodnika i zastępcę. Zadania i obowiązki pojedynczych oddziałów normuje regulamin służbowy, podany do wiadomości przymusowych strażaków w sposób praktykowany w miejscu.

§ 8.

Spisy oddziałowe sporządza się dla wszystkich oddziałów z uwzględnieniem przymusowych strażaków specjalnie wyszkolonych w obsłudze przyborów gaśniczych i ratunkowych. Spisy te należy bieżąco uzupełniać. Przewodnicy stwierdzają przy wszelkich pożarach, ćwiczeniach i próbach pożarnych na podstawie tychże spisów obecność obowiązanych do służby w straży. Nieobecnych należy podać Naczelnikowi gminy, który podanie te skieruje do Urzędu Okręgowego celem ukarania, o ile nieobecność w przeciągu dni 3 ważnemi powodami nie uzasadnili konieczności swojej nieobecności.

§ 9.

Kierownicy oraz w obsłudze przyborów gaśniczych i ratunkowych specjalnie wyćwiczeni są zobowiązani nosić przepisane oznaki na mundurach lub opaski z nazwą miejscowości nr. bież i pieczęcią gminną.

§ 10.

Obywatele gminy powinni stawiać wszelkie posiadane zaprzęgi za zapłatą wedle zarządzenia naczelnika gminy dla uruchomienia potrzebnych przyborów gaśniczych i ratunkowych oraz wozów dla drużyny i dostarczenia wody przy pożarach, ćwiczeniach i próbach o ile im nie przysługuje prawo zwolnienia na podstawie specjalnego tytułu. Wyjątek stanowią: Konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie kierowników poczt o ile te nie służą również do użytku rolniczego, oraz konie lekarzy i duchowieństwa, niezbędne do komunikacji w sprawach zawodowych.

Wysokość wynagrodzenia ustala urząd gminny według stawek miejscowych. Zobowiązani mogą zaprzęgi wynająć i stawić przez inne osoby, zawsze jednak zobowiązany odpowiada osobiście na nienależyte świadczenia ze strony zastępców. W razie braku wozów dla drużyny i na wodę są posiadacze takowych zobowiązani stawić je do dyspozycji.

§ 11

Przy wygotowaniu spisu podziałowego zobowiązanych do stawienia zaprzęgów stosuje się odpowiednio przepisy § 4 niniejszego statutu.

§ 12.

O ile gmina sama stawia zaprzęgi tracą moc obowiązującą §§ 10 i 11 niniejszego statutu.

§ 13.

Każda osoba, która zauważa wybuch pożaru jest zobowiązaną zgłosić pożar i domogać się publicznej pomocy pożarnej. Ćwiczenia i próby z przyrządami straży pożarnej ogłasza się przez poprzednie oznajmienie, albo przez alarm (alarm ćwiczebny) Alarm należy tak uskutecznić, by wszystkie podczas alarmu w miejscowości znajdujące się osoby, zobowiązane do służby przy straży pożarnej dowiedziały się o nim w jaknajkrótszym czasie, najpóźnej do 10 minut.

Wybuch pożarów oznajmia się bez wyjątku przez alarm pożarowy, przyczem obowiązują tak samo powyższe przepisy.

Miejscowości sąsiednie należy w razie potrzeby uwiadomić o wybuchu pożaru telegraficznie lub telefonicznie a w razie braku tych środków komunikacyjnych, przez kurjera.

§ 14.

Komendanci, drużyna i zaprzęgi stają do ćwiczeń i prób z przyborami punktualnie i bezzwłocznie po zabrzmieniu alarmu. Do zarządzeń kierownika ćwiczeń każdy powinien się stosować. Bez jego zezwolenia nie wolno nikomu opuścić miejsce ćwiczeń.

Na alarm pożarowy są wszyscy dyżurni, strażnicy przymusowej straży zobowiązani najrychlej stawić się na miejscu wskazanem w regulaminie służbowym i zgłosić się u przewodników, do zarządzeń, których powinni się ściśle stosować, o ile bezpieczeństwo własnego majątku ruchomego i nieruchomego pozwala im na oddalenie się. Drużynie i zaprzęgom nie wolno opuścić przeznaczonego miejsca bez zezwolenia kierownika gaszenia pożaru.

Kierownikiem akcji gaszenia pożaru jest naczelnik urzędu okręgowego lub jego zastępca wzgl. kierownik policji miejscowej. Aż do przybycia naczelnika policji, jego zastępcy, lub komendanta policji miejscowej, obejmuje kierownictwo naczelnik gminy. Techniczne kierownictwo zwalczania pożaru może być powierzone dowódcy policyjnie uznanej straży pożarnej, za zgodą naczelnika urzędu okręgowego albo być objęte przez urzędowo ustalonego inspektora powiatowej straży pożarnej.

Każdy jest zobowiązany do ścisłego przestrzegania zarządzeń naczelnika policji i technicznego kierownika gaszenia pożaru i prac ratunkowych.

§ 15.

Wszelkie inne obowiązki służby pożarnej są uregulowane osobnymi rozporządzeniami (rozporządzenie policyjne z dnia 4. 9. 1906 r. Gaz. Urz. Nr. 37 poz. 767)

§ 16.

Niestosowanie się do przepisów niniejszego statutu ulega karze według § 26 wyżej cytowanego rozporządzenia policyjnego.

§ 17.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej i znosi dotychczasowy statut miejscowy z dnia 30. października 1907 r. z wszelkiemi jego dadatkami.

Zarząd gminny

(—) Nowak (—) Wesołek.

Rada gminna

(—) Tomaszowski (—) K. Galus (—) R. Klass.

Na wydanie powyżej wymienionego statutu tutejszy Urząd zgadza się.

Wielkie Hajduki, dnia 22. stycznia 1930 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(Pieczęć) wz.

podpis: Dr. Mierzowski

Uchwała

Statut miejscowy dot. służby przy gaszeniu pożarów w gminie Nowe Hajduki zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 (zb. ust. str. 233)

Świętochłowice, dnia 1. III. 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński (—) Sobel (—) Tkocz
(—) Szymonek (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 4. III. 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.
podp. Dr. Flach

(pieczęć okrągła)

5.

Obwieszczenie!

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia 30. I. 1930 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 1. marca 1930 r. L. dz. Sm. 333. będzie na rok podatkowy 1930/31. pobierany samoistny podatek budynkowy w wysokości 4% od pospolitej wartości budynków podlegających opodatkowaniu, co się podaje do publicznej wiadomości.

Brzozowice, dnia 15-go marca 1930 r.

Naczelnik gminy

(—) Krupa

6.

Obwieszczenie!

Dotyczy: Niepobierania specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1929/30 w obwodzie gminy Świętochłowice.

Rada gminna uchwaliła na swem posiedzeniu dnia 31. I. 1930 r. **nie pobierać** specjalnej dopłaty od urządzeń dobra publicznego na rok rachunkowy 1929/30.

Świętochłowice, dnia 31. stycznia 1930 r.

Naczelnik gminy

w z.
(—) W. Polak

Uchwałę Rady gminnej w Świętochłowicach dotyczącą niepobierania na rok 1929/30 dopłaty specjalnej zatwierdza się na podstawie art. 1, 23 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Sl. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 1. marca 1930 r.

Komiaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobol, Tkocz, Symonek, Sieja.

Ogłoszono!

Świetochłowice, dnia 15. marca 1930 r.

Naczelnik gminy

w z.
(—) W. Polak

7.

Zarządzenie policyjne

Z powodu rozszerzenia się w tut. okręgu plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, zarządzam na podstawie § 20 ustawy z dnia 30 czerwca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. Nr. 24 str. 306) o zwalczaniu chorób zakaźnych ogólne tępienie szczurów

w dniu 3-go kwietnia 1930 r.

Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostróżności i o ile możności przez zawodowych tępicieli.

Właściciele i zarządcy domów, kopalń i fabryk, którzy się do zarządzenia nie stosują, zostaną w myśl § 46 cyfra 2 wyżej cytowanej ustawy ukarani grzywną do 30 zł lub 3 dni aresztu.

Swiętochłowice, dnia 19 go marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego
(—) W. Polak

8.

Zarządzenie policyjne
dotyczące tępienia szczurów.

Wskutek rozszerzenia się w gminach Wielkie i Nowe Hajduki plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych, zarządam na cały teren gmin Wielkie i Nowe Hajduki na podstawie § 20 ustawy z dnia 30. VI. 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych ogólne tępienie szczurów

w dniu 3. kwietnia 1930 r.

Jako środek tępienia wyznacza się pastę fosforową, która jest do nabycia w wszystkich aptekach i drogerjach za poprzedniem postaraniem się w Urzędzie okręgowym w Wielkich Hajdukach zezwolenia na zakup trucizny.

Pozatem poleca się wykonanie tępienia szczurów powierzyć zawodowym tępicielom. Wyłożenie trucizny winno nastąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostrożności.

Właściciele lub zarządzcy domów, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują, zostaną w myśl § 46 ustęp 2 wyżej cytowanej ustawy karani grzywną do wysokości 30,— zł. lub 3 dniowym aresztem.

Wielkie-Hajduki, dnia 25. marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego
w. z.
Dr Mierzowski.

9.

Obwieszczenie
w sprawie zamknięcia ulic.

Z powodu założenia nowej kanalizacji i przeprowadzenia brukowania, zamykam począwszy od 1-go kwietnia br. aż do odwołania ulicę Wolności od ul. Szkolnej (Klosek) do ulicy Bytomskiej i ulicę Bytomską od ul. Wolności do ul. Długiej dla wszelkiego ruchu kołowego.

Przejazd nastąpić może w kierunku Łagiewnik i odwrotnie przez ul. Długą, w kierunku Zgody przez ul. Kolejową.

Swiętochłowice, dnia 26 marca 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego
(—) W. Polak

10.

Przetarg
na dostawę towarów kolonjalnych, mięsiwa i wyrobów mięsnych oraz pieczywa i wypiek chleba dla szpitala powiatowego w Szarleju.

Wydział Powiatowy rozpisuje niniejszem przetarg na dostawę towarów kolonjalnych, mięsiwa i wyrobów mięsnych oraz pieczywa i wypiek chleba dla szpitala powiatowego i to na czas do 31. marca 1931 r.

PP kupcy i tp. powiatu świętochłowickiego zechcą złożyć swe oferty do dnia 5. kwietnia br. na

5100	kg	mięsiwa,
3750	kg	wyrobów mięsnych,
14950	szt.	bułek,
6200	kg	chleba,
300	„	kawy,
3200	„	cukru,
50	„	herbaty,
600	„	ryżu,
600	„	kaszy,
600	„	fasoli,
600	„	grochu,
1200	„	grysiku,
1200	„	płatków owsianych.
300	„	makaronu,
75	„	cykorji,
60	„	kakao,
1200	„	mąki pszennej,
300	„	mąki kartoflanej,
300	„	kukurydzy,
150	„	owoców suszonych.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wybór oferty.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

11.

Powiatowa Komisja do badania cen w Swiętochłowicach na posiedzeniu z dnia 26. marca 1930 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

mąka żytnia 70%	1 kg	40 groszy
chleb	1 „	40 „
mąka pszenna 65%	1 „	70 „
bułki	95 gramy	10 „

Mięso i wyroby mięsne:

Towary kolonjalne i nabiał.

porów. cennik z dnia 20. marca 1930 r. Gazeta Powiatowa N. 12. poz. 10.

Nowa przychodnia przeciwgruźlicza.

Z dniem 10. marca br. została otwarta nowa przychodnia przeciwgruźlicza w Brzezinach Sl., która się mieści w zakładzie św. Antoniego.

Przychodnia jest czynna 3 razy w tygodniu t. j. wtorki, środy i soboty od godz. 9½-12 tej.

Badania lekarskie odbywają się raz w tygodniu t. j. w sobotę od godz. 12-tej do 1-szej w południe.

OGŁOSZENIA

12.

Druk K. Leksan, Świętochłowice.